

aliqua decipientis voluptate, vt dixit Horat. dulci laborem decipitur sono. Itaque βεκόλημα est allicium & θέλυμτρον, citat Scholiastes exēplum nec auctorem nominat quem ego suspicor esse Babrium vel Babriam qui duos libros Choliambon vel Mimiambon scripsit ex Ælopicis apologis. Sunt enim duo versus Choliambi quos emēdatiores dabo, χ' ὅπως ἔχη τι βεκόλημα τῆς λύπης ἀνέθηκε τριχοῖς ποιήλας γραφὰς ζωῶν. Apud Sudam voce ἀώρα similes habes versus, quos etiam Babrij puto, inter quos iste παρήλθεν ἄτω βεκόλημα ἢ λυπῶν. Cæterum hic sequuntur Anapæsti. Nam nota illa quæ vocatur διπλή νενευκία est εἰσθεσις Anapæstica vel ἐκθεσις Iambica, quæ cum gemina est, Coronis dicitur & Catalecticū versum arguit. χρυθχαλίον] Malim χρυθχαλίον. Sed cum ait φαιδροῖς puto verba Scholiastæ nō carere mēdo, ait enim πρᾶσι μὴ ὀρθοῖς, mutarem ὀρθοῖς μὴ πρᾶσι: nam arrigunt aures equi cum ad currendum incitantur. Κάκκη] Antiqui κάκκη vocabant sterces omne & olidam immunditiam, inde Latinum Cacare. Quin perdices dicuntur Caca-bare quia πέρδουσι, & inde perdices dictæ. Παρά τᾶς πόρνας] Nā in Piræo fornix erat propter emporium, & portus celebritatem, & frequentes erāt cum nautis meretrices. Sic & apud Horatium in Satyris forum Appij differtum erat nautis cauponibusque, vbi & plures amicæ, vel ἑταῖραι. Απολείς] puto geminandum verbum δολῶς vt sit Dimeter Anapæsticus. Ερπυλλον] Serpyllum duplex est, hortense & sylvestre. Illud repit tantum, hoc verò tollitur in stipitem. A serpendo dictum, quia si qua eius particula terrā attigerit, inibi radices agit, florem autem edit suave olentem, estque samprūcho simillimum, quem vocamus Mariolanam, crescit maxime secundum aquas.

Σχόλια. Καὶ μύρον ὀπιχέει] καὶ ὀπιβάλλει μύρον εἰς αὐξήσιν. ἢ ἢ τὸ τέλος ἀφανισθῆναι πλὴν ὀσμῆς.
 B I S E T V S. Σημείωαι ὅτι τὸ μύρον προσηλωμαθῶς, εἴτερ ἢ γραφὴ καλῶς ἔχει, ὡς τῆς Εὐσαθείῳ λέγεται τὸ πρῶτον ἐκχυθὲν δ' ἀκρυον δὴτὸ μύρρας. ὡς

τὸ μύρεσθαι, τὸ χέεσθαι. ὁ αὐτὸς φησι τὸ μύρον ὡς τὸν μόνον καὶ προπῶν ἀλοικῶν τῶ οἰεῖς υ. ἢ ἢ τὸ μύρον, ὃ ἔστι κακοπαθεία γίνεσθαι. ἀλλὰ χ' ἢ, ὃ καὶ βέλτιον, τὸ μύρον παροξυτόνως, πλὴν πρῶτον συλλαβῆν βραχυῶν εὐεῖσεται. καὶ ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ ἔτω γ' ἔγραπται, μύρον τινες δὴτὸ τῆς Μύρρας ἢ ἀπεδ' ἐνδραῖθη. ἢ μύρον δὴτὸ τοῦ ἐκπᾶξεσθαι (ἀρώμα) καὶ ἄποσ' αἰξεν ἐκείνα. δὴτὸ τοῦ μύρω, τοῦ βέω. καὶ ἐν ταῦθα μύρον, ἐμύρον γραπτόν. ἔτω καὶ ἐν ὀπιχάματι τ' ἀνθολογίας βιβλίῳ 5.

Πέμπωσι μύρον ἢ δὲ μύρω τὸ μύρον θεραπεύων, ὡς Βρομῖον ἀπένδων νάμα τὸ τοῦ Βρομῖου. καὶ ὡς τῆς Ἀθηνῶν Δειπνοσφ. βιβ. ιγ. ἐκ τῆς Εὐβόλου ἐν Προκείδι. --- καὶ τοὺς πόδας Αλεῖψατ' αὐτῆς τῆς Μεγαλλίῳ μύρω. καὶ Βίον ἐν τῆς Ἀδωνίδος ὀπιχάφω, Ρᾶινε δέ μιν μύρτοισιν ἀλεῖψατ' ἄρα μύροισιν. Ολλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ἄλετ' Ἀδωνίς. Σχόλια. Ἡ πόλις ἢ Χίον] τοῦτο ὡς ἐμ παροιμίας τῆς Ἀθηνῶν ἐκ προφασεως συκοφαντουμένων καὶ ζημιουμένων τὰς πόλεις καὶ λεγόντων, ὅτι Χίος λυὸ δὴτὸ πᾶτων. καὶ ἢ τὸ τοῦτο ὁ κἀνθάρος ἔπεισεν ὀπι πλὴν ὀσμῆς. κωμῶδ' εἰ ἢ Χίος ὡς εὐρυπρωκτους ὄντας, καὶ ἐτοιμοὺς πρὸς τὸ δολῶσθαι. Οἰμ' ὡς δ' ἐδοικα] πρὸς τοὺς ἐν τῆς θεάτρῳ μηχανοποιούς. Πρόσχετ' ἐν νοῦ] τοῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ λέξω, ἐπεὶ τὰ πρῶτα διασύρειν δοκεῖ τὸν Βελλεροφόντιον. πρὸς ἢ τὸν ἐν τῆς θεάτρῳ μηχανοποιῶν φησι.

CHRIST. Ἡ πόλις ἢ Χίον] Notat Chios & culi laxitatem eis obicit, tanquam semper paratis ad alium egerendam, vel aliud quod dicere nolo. Obiter etiam Atheniensium mores tangit calumniantium & castigantium alias ciuitates, ac velut proverbium tollentium, Chios est qui cacat. De Chiorum autem spurca licentia notū illud quod à Plutarcho refertur in Laconicis dictis, τοῖς Χίοις ἐφιᾶσιν ἀσελγαίνειν. Fortassis etiam per nomen Chium alludit ad χέροντα quod Gallico Idiomati pronum est & facile. Ὁ μηχανοποιῶν] Machinis utebantur antiqui in scenis, & hoc genus κρᾶθ' vocabatur. Cum verò introducebatur numen, locus erat extraordinarius sublimis, quem vocabant θεολογέον.



ΕΡΜΗΣ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Κορωνίς, καὶ εἰσθεσις ἀμοιβαία

Ερ. Πῶθεν βροῦ με προσέβαλ' ὦ νᾶξ Η-
 εἰκλεις.
 τουτὶ τί ἔστι τὸ κᾶκόν. Τρυγαί. Ἰπποκᾶθη-
 ρ.
 Ερ. Ὡ μαρὲ καὶ ὄλιμπρὲ κἀνάχουτε
 σί.
 Καὶ μαρὲ καὶ παμμίαρὲ καὶ μαρῶτατε.
 Πᾶς δ' εὐρ' ἀνήλθεις ὦ μαρῶν μαρῶτατε.
 τ' ἢ πῶτ' ἔστι βωῶσι οὐκ ἔρεῖς; Τρ. Μιαρῶ-
 τατος.
 Ερ. Ποδαπὸς τὸ γῆθ' εἰ, φεᾶξέ μοι. Τρ. Μια-
 εῶτατ.
 Ερ. Πάτηρ δ' εἰ τίς ἔστιν. Τρ. Εμὲ μιν μαρῶτα-
 τ.
 Ερ. Οὔτοι μὰ πλὴν γλῶσσῶν ὡς οὐκ ἄποθανεῖ;



MERCVRIVS, TRYGÆVS.

ἐκ σίχων ν5'.
 MER. Vnde hominis accidit odor, ὁ Rex
 Hercule?
 Quid hoc negotij aut mali? TRY. Hippocam-
 tharus.
 MER. O dire & audax, impudens, nequissime,
 Scelestè, perditè, improbe & facerrime.
 O perditorum perditissimè omnium,
 Quid huc venis? quod nomen est? TRY. Ne-
 quissimus.
 MER. Quis genere es? unde? fare. TRY. per-
 ditissimus.
 MER. Quo cretus autem patre? TRY. per-
 ditissimo.
 ME. Vitare non potes ecere infortunium;